58e jaargang. — No 4. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 14 Januari 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée,** uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

ALLERLEI NIEUWS

PEERDEN EN AUTOMOBIELEN. — Vóór het opkomen der automobielen in 1904, waren er in Londen nog 500 duizend peerden.

Nu zijn er maar 115 duizend meer.

Men voorziet dat de automobiel meer en meer het peerd zal verdringen.

In andere steden heeft ook het getal peerden afgenomen, maar niet in dezelfde verhouding als te Londen. Dat zal op den duur grooten invloed hebben op den kweek van rijtuigpeerden.

Landbouwpeerden zijn niet zoozeer bedreigd.

— HUNNE GROOTVADER. Weet ge wie de grand' papa's waren onzer anticlericalen en socialisten en tuttiquanti ? Zij schrijven het zelf, ge moet niet verre zoeken, 't zijn de apen. De groote apen, die meest gelijken aan hunne confraters door opzicht en manieren, zijn hunne broeders. Ja, ze stammen af van grootvader aap, 't is dus niet te verwonderen dat ze somtijds in de Kamers en op andere plaatsen beestenmanieren uithalen en vertoonen. Geen verbazing meer bij 't lezen, hooren of zien van de werken en wenken van dat volkje, a. u. b.

— EEN NIEUW DIEVENSTIELTJE. — De dieven weten ook altijd wat nieuws uit te vinden om hunne zaak te doen draaien, en het stieltje van hondendief schijnt thans te Brussel winstgevend te zijn. 't Zijn geen doghonden, schapershonden of bulldoggen, welke men weet te robberen, zelfs geene gewone honden of straatrakkers, maar die schoone lieve schoothondjes, waarvan de damen hunnen heiligen dag maken, die zij in hunne moffel steken als zij uitgaan en die zelfs een soort van jasje aankrijgen voor de koude. Lach maar niet, want het is heel serieus. Eens als de hondendief zoo eene prooi in den neus krijgt, laat hij die niet meer los. Hij volgt haar op de hielen. Terwijl de madame een praatje staat te houden met eene vriendin die zij toevallig ontmoet, over de mode of zoo iets van dien aard, springt het hondje uit de moffel om aan eene kleine behoefte te voldoen, het loopt geen 5 meters verre een het zijn pootje oophelt, of 't is geknipt.

De houdendief heeft het gesnapt, en rap als een vlieg is hij er mee-weg. De policieman van de straat op het alarm van madame springt bij, maar gewoonlijk komt hij te laat.

Zoo steelt men te Brussel alle dagen 5, 6, tot 7 schoothondjes, die te Antwerpen tegen goede munt aan den man kunnen worden gebracht, want 't is ons geslacht dat deze meest van schoothondjes houdt.

— GEENE VROUWEN ! ZEGDE DE KOLONEL. — De menschheid luistert naar dien raad niet, gehoorzaamt niet aan dit order. Er zijn meer vrouwen dan ooit, en er zullen er langs om meer komen

Vooral Frankrijk onderscheidt zich bijzonder op dit punt En België volgt er dicht bij. Er worden van jaar tot jaar meer meisjes geboren dan jongens. Voor Frankrijk zijn de cijfers buitengewoon.

In 1881 waren er 18,636,518 mannen en 18,748,772 vrouwen. Dit laatste aantal vermeerdert gestadig ; in 1901 : 19 millioen 533,499 vrouwen voor 18,916 889 mannen. In 1906 gaf de statistiek 19 millioen 099,721 mannen en 19,744,932 vrouwen.

Het getal vrouwen was 615 duizend meer, dan het getal mannen.

Bijna een millioen vrouwen te veel !!

Binnen jaren zullen de mannen veel gerd zijn !!

— EERWAARDE MEESTER VAN 105 JAAR. — De Eerwaarde heer pastoor van Raches, nabij Lille in Fransch-Vlaanderen is thans 105 jaar oud ; hij werd in 1805 geboren, en uit sedert 63 jaren de pastorij van Raches. Toen hij 18 jaar oud was, had zijne geneesheeren zijne spoedige dood voorspeld, als borstlijder. Sedert eenige jaren heeft de eerwaarde heer Gadenne niet meer kunnen lezen, doch hij is in de aanstaande lente opnieuw er doen.

— 6000 OPNEMEN PER SECONDE. — De fotografie brengt ons als 't ware iedere dag nieuwe verrassingen.

Professor Lichtenstein, geheimraad van keizer Willem II, professor aan de Technische Hoogeschool te Charlottenburg, heeft zich sedert een tijd zeer bekend gemaakt door werken betreffende de snelheid en werking van verschillende projectielen. Groote moeilijkheid bij het samenstellen van den was het nagaan van zijn werken loop van een gretigen kogel

De snelheid van de gewoonlijke projectielen is zoo groot dat ook het meest geoefend oog hen niet kan volgen en ook bestaan er geen cinematografen, die den kogel in zijn vluchtigen loop kunnen volgen om er opnamen van te maken. In deze leemte nu heeft prof. Cranz voorzien.

Het toestel, dat hij uitgevonden heeft, draagt den naam van chinematograafballistiek. De resultaten die hij met dit toestel bereikt in verbazen aan het wonderbaarlijke. In staat 6000 opnamen te doen in de seconde. Geen kogel zoo snel of hij wordt gefotografeerd worden van het oogenblik dat hij uit den loop of affuit komt tot aan het doel.

— EEN LAND VAN BELOFTE. — Dat men ook in zeer koud klimaat kan oud worden, bewijst nog wel genoemd worden. Het mag derdjarigen.

In de Braziliaansche staat alleen telt men thans 182 honderdjarigen, verdeeld als volgt :

100 jaar oud zijn : 3 Braziliaansche vrouwen, 21 negerinnen, 5 negers, 5 Brazilianen, 2 Portugeesche vrouwen, 1 Spaansche en 1 Italiaansche beyond zich te Rome toen Gregorius XVI Paus gekozen werd.

101 jaar oud zijn : 1 Braziliaansche, 1 negerin en 1 Spaansche.
102 jaar oud zijn er zes.
103 jaar oud vier.
104 jaar oud vier.
105 jaar oud vijf en twint
106 jaar oud acht.
107 jaar oud vier.
108 jaar oud drie.
109 jaar oud vier
110 jaar oud twaalf.
112 jaar oud twee.
113 jaar oud twee.
114 jaar oud een.
115 jaar oud acht.
116 jaar oud een.
117 jaar oud een.
118 jaar oud een.
120 jaar oud drie.
122 jaar oud een.
124 jaar oud een.
125 jaar oud twee.
130 jaar oud vier.

Eene dezer is geboren den 24 Juni 1776. Zij verloor haar man toen hij meer dan 95 jaar oud was. Haar beide ouderen ook meer dan 100 jaar oud. Maar haar tiende jaar doet zij aan de tenmakerij. Op het oogenblik is ze nojnk en heeft andermans hulp niet nood

132 jaar oud een.
137 jaar oud een.
138 jaar oud een.

Maar baas boven baas zijn 1 Braziliaan en 1 neger, die den eerbiedwaardigen ouderdom van 149 jaar bereikt hebben.

Van de 182 honderdjarigen zijn de meeste vrouwen, 118. 't Sterkste geslacht dus.

Wie het niet geloott kan gaan zien, 't is... in Amerika.

— MELKBOERINNETJES VAN OVER 500 JAREN. — Hoe de verval-ching der eetwaren, vijf honderd jaar geleden, werd betrugeld, leert ons eene « Ordonnancie » die onlangs werd ontdekt in de oude papieren te Puy-de Dôme, in Frankrijk.

Al de melkboeren en boerinnen die aan hunne melk het sacrament des doopsels toedienden werden op eene bank geleerd, hun werd een trechter in den mond gestoken en men verplichtte hen zooveel van hunne vervalschte koopwaar te drinken, totdat een geneesheer verklaarde dat er levensgevaar bestond met voort te gaan.

Man of vrouw die een boterklont verkocht, waarin verval-ching ontdekt wierd, werd verwezen om voor een groot vuur geplaats te worden, den klont boter op het hoofd houdend en deze latende smelten, terwijl het volk den overtreder der wet allerlei scheldwoorden toeroept.

Wie rotte eieren voor goede verkocht, werd aan een schandpaal vastgemaakt en de bengels der buurt mochten de rotte eieren naar 't hoofd van den bedrieger werpen.

Wreed maar toch wel verdiend.

— PAPEGAAIEN. — Aangenaam, vernuftig kunstig beestje ! Tattert en babbelt meer dan een spreekmachien of een oud wijf.

Heeft hij groote gaven bij berit ook leelijke fouten.

De Londensche beestenhof komt een zeker aantal papegaaien « kéa's » genoemd, en die alleen in Nieuw-Zeeland zich ophouden, te ontvangen. Het bestuur van dat eiland loofde prijzen uit voor alwie die groene vogels kon vangen en verdelgen. De redeis dat die babbelaars ginder moordenaars zijn van de talrijke schapen die in dat eiland gekweekt en onderhouden worden. De papegaai knabbelt eerst de wol in den nek van 't schaap van een en duwt zijnen sterken bek in het zachte vleesch van het huisdier, dan zuigt hij het bloed uit van 't beest en doet op die wijze zeer vele dieren omkomen.

— DE « SUIKERIJ DER TRAPPISTEN. » Vincart en zoon, geeft zulke goede koffie dat de kenners geene andere willen.

— Wees heden vriendelijk en goed
Voor ieder wezen dat ge ontmoet ;
Voor 't paard, dat menig zware vracht
Langs moeilijke wegen bracht ;
Voor d'ezel, die zijn pakken draagt
En altijd zwoegt — en nimmer klaagt.
Wees heden vriendelijk ! Denk er aan
En «gistren» is voorbijgegaan
En «morgen» wellicht is gedaan !

Wees goed voor honden, die verlaten
En eenzaam zwerven door de straten,
En onder zware karren bijgen,
En wonden aan de pooten krijgen.
Zij zien u aan met dankbre blikken
En willen u de banden likken.
Komt «morgen» wel ? O, denk er aan,
Dat «gistren» is voorbijgegaan !
Wees «heden» goed ! Da's best gedaan.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — BERICHT AAN DE VERKOOPERS. — Heel bijzonderlijk aan te bevelen de « Château Canteloup », beste geclasseerde burgerwijn van St Estèphe, Médoc, eerste prijs op den landbouwwedstrijd van Médoc. Buitengewone wijn, gewonnen door bijzondere zorgen. Dringend verzocht niet te verwarren met andere wijnen van gelijke namen, die niets gemeens hebben met de wijnen van Médoc Eigendom van het oud huis L. en J. HYE DE CROM (Naamlooze Maatschappij). — Château Canteloup, St Estèphe (Médoc), Gironde, Frankrijk.

— Cornelis zette 't op een loopken,
Raadt, vrienden, eens waarheen !...
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopke
Jacques Neefs, Antwerpen.

—o— De echte liefhebbers van goede wijnen wenden zich tot het huis **Ch. Vandermoulen** 32, de Robianostraat, te Brussel.

Zie verder aankondigingen.

Verlies der meststoffen in den grond.

De voorbrengst is in evenredigheid met de hoeveelheid meststoffen welke hij bevat. Al de elementen noodig tot de vorming der planten moeten op zoo gelijke wijze als mogelijk, in den ruimen grond verdeeld worden opdat de wortelen gemakkelijk hun voedsel zouden kunnen bereiken. Maar daar deze laatste zich niet op oneindige wijze kunnen vermenigvuldigen en met al de gedeelten van den grond in aanraking kunnen komen, volgt eruit dat het voedsel van den grond meer overvloedig moet zijn dan noodzakelijk tot het vormen van den oogst. Men kan zich afvragen of deze hoeveelheid meststoffen, in den grond bevat, niet blootgesteld is verloren te gaan en door den regen buiten 't bereik der wortels gesteld te worden.

Tusschen de meststoffen welke de grond bevat, zijn de eene oplosbaar, de andere zijn het niet. Wij hebben ons niet met deze laatste bezig te houden en zullen enkel zien welke verliezen de oplosbare meststoffen kunnen ondergaan. De voornaamste oplosbare meststoffen welke men den grond toedient, zijn het phosphorisch zuur, de potasch en het stikstof onder vorm van sodanitraat en ammoniaksulfaat. Deze twee laatste vooral zijn belangwekkend, niet alleen door de groote hoeveelheid elk jaar gebruikt, maar ook nog door den hoogen prijs welke de eenheid stikstof kost Deze twee meststoffen werken verschillig in den grond, ofschoon zij beide even oplosbaar zijn.

Het ammoniaksulfaat in tegenwoordigheid van den kalk en van het koolzuur ontbindt zich en vormt kalksulfaat hetgeen oplosbaar is en zich gedeeltelijk in den ondergrond verliest.

Het soda-nitraat ofschoon zich insgelijks in den grond ontbindend wordt door geen enkel lichaam onoplosbaar gemaakt en, indien overvloedige regens na zijne toepassing opkomen, dwalt hij in de diepe lagen van den grond en gaat gedeeltelijk verloren voor den plantengroei.

De potasch is insgelijks zeer oplosbaar onder al de vormen in dewelke zij, als meststof, gebruikt wordt.

Men kan dus zonder vrees van verlies, de potasch en het phosphorisch zuur in groote hoeveelheid toedienen en dit nog langen tijd eer dat de planten ze benuttigen.

Jean BLOUX,
Landbouw - Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

PRINS EN KAMERMEISJE. — Prins Albrecht van Pruisen was uitgenoodigd op een eere-feestmaal, dat door den kolonel van het regiment gegeven werd

Toen hij het huis naderde, en in een boomendreef was, waar het reeds vrij donker begon te worden, kwam een flinke meid hij hem, gal hem een malschen zoen en overhandigde hem een pakje met de woorden :

« Hier zijn zes stuivers en een worst voor u. Ik kan van avond niet uitgaan ; mijn meester heeft gezelschap ».

Nabij het hekken van het huis zag de prins een soldaat van zijn kompagnie die schijnbaar stond te wachten.

« Wat doet gij daar » ?
« Prins, ik wacht op mijn meisje ».
« Waar is zij » ?
« Zij is kamermeid bij den kolonel, prins ».
« Goed. Ziehier zes stuivers en een worst die uw meisje mij zooeven voor u overhandigd heeft. Zij kan van avond niet uitgaan, haar meester heeft gezelschap ».

De arme soldaat scheen door schrik verlamd. De prins voegde er nog bij :

« Zij heeft mij ook een kus voor u gegeven. Maar ik denk wel, dat gij er u niet aan verwachten zult, dat ik hem u geven zal. Hier zijn vijf mark als schadevergoeding. »

⁂ WAARSCHIJNLIJK. — Moeder (met teeren blik haar klein kindje beschouwend : « Och, wat is hij toch zoet ; kijk eens, Felix, hoe hij ligt te denken. Waar zou die lieve engel wel aan denken » ?

Vader : « Wel, hij is waarschijnlijk aan 't overleggen, hoe hij ons dezen nacht weer zal wakker houden ».

⁂ GEPAST ANTWOORD. — Een schurk staat voor de guillotien. De pries ter zet hem tot berouw aan.

« Ja », antwoordt hij, «spijt en berouw heb ik dat ik thans den goeden raad van mijn vader zaliger niet volgen kan ».

« Hoe was dan die raad, mijn vriend » ?

« Steeds zegde hij : — Jongen, in welke omstandigheid het ook wezen mag, «verlies nooit den kop » !

⁂ GEVOLGTREKKING. — Jan : «Is het waar dat gij gaat trouwen » ?

Tist : « Inderdaad. Ik ga trouwen met blonde Katrien ».

Jan : « Met blonde Katrien ? Weet gij dan niet dat de blonde vrouwen boosaardiger zijn dan de zwarte » ?

Tist (nadenkend) : « Wat ge daar zegt, Jan ? Dan moet het zwart haar van uwe vrouw geverfd zijn, want... zij is ook niet gemakkelijk ».

⁂ Smids Sissen had in een gedrang bij ongeluk op de voeten getrapt van eenen jongen fierefluiter die zeer magere beenen had. 't heerke maakt zich kwaad, en zegt alzoo tegen Sissen : Gij leelijke lomperik, gij denkt zeker dat ik mijne beenen gestolen heb ? Dat denk ik niet, mijnheer, zei Sissen, want had gij ze moeten stelen, gij zoudt zulke pijpstelen toch niet gewild hebben !!!

⁂ Pinnekens Felen was schilder en hij had een vergelijkend portret gemaakt van een zeer gierigen heer en deze wilde het niet betalen. Felen maakte nu traliën voor het portret en zette het alzoo voor het venster met het opschrift : deze heer zit gevangen voor zijne schulden. Maar het heeft er geene twee dagen gestaan : de heer betaalde wel !

⁂ Hij. — Wijf, ik heb u een aapje meê gebracht, omdat ge nooit geerne alleen zijt !

Zij. — Goed, man ! als ge weg zijt, en dat ik den aap zal bezien, zal ik denken dat gij het zijt !!

⁂ LEKKERBEK. —
Vrienden, zijt gij tafelwijs,
Eet de vleugels der patrijs,
Van den zaim eet het hoofd,
Zoo gij Lekkerbek gelooft ;
Van den kabeljauw den staart,
Dat is vrijwel etens waard.
Voorts, de lenden van 't konijn,
En de hespen van het zwijn,
En de billen van het hoen,
Gij en zult niet kwalijk doen.

ASTHMA

Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van

POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE

MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— **La Nationale,** gevestigd te Parijs in 1820, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.

Meer dan 613 millioen reserve.

Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Ehurons 34, Luik.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Dr van SOEST 10, RUE CELESTINES, LIEGE (PONT D'AVROY)

Gewezen Kliniekoverste aan de Hoogeschool

Specialiste der ziekten der **waterorgaanen.** Raadpl. 8-9 u., 3-7 u., 's zondags 9-11 u.

Dames Dokteur!

MME DAVIO-VERKOYEN,

Billy-straat, n° 9a, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— **Migraine, hoofd- en tand pijn névralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier,** 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

Geen Grijs Haar
MEER!!!
«De Nieuwe Londen»
Geen de grijze haren blauw en bleu degen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, laat het uitvallen en neemt de pellicuje van het hoofd weg.
Eischt op den bak!
In flacons van fr. 1,60 en fr. 2,50
Exquiste Haarlotion aan 2 fr. per flacon
Te koop bij Apothekers Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels in 't geel: Parfumerie D'Ieb, Rechtstraat (Gent)

ROSAMUNDE

(10e VERVOLG).

Zij wilde niet zeggen : zijn leven. Zij wilde zich niet herinneren, dat hunne levens niet over dezelfde schijf liepen. Zij kon zich haar eigen bestaan niet voorstellen zonder dien liefhebbenden vader, die voor haar heel de wereld was geweest zoover zij in haar leven terug kon zien.

De tijd schreed voort. Er waren dineetjes en partijtjes, open huis altoos voor aangename buren en oude vrienden uit Londen. En onder die oude vrienden kwam ook M. Reginald Honeybill, die wel nooit een vriend van Sir William was geweest, maar toch zich in huis wist te dringen uit kracht eene vluchtige kennismaking van zestien jaar geleden.

M. Honeybill was er maatschappelijk niet op vooruitgegaan. Met zijne pikante anecdotes begon hij voor de mannen droog te loopen ; en dus klampte hij zich meer vast aan het vrouwelijk element in de huizen die hij bezocht. Hij was vegetariër en onthouder geworden, praatte geleerd over geneeskundige zaken, kende de namen en de vakken van allerlei specialiteiten, en was eene groote autoriteit op het gebied van « kuren », altoos bij de hand om een geval te diagnostiseeren en olie badplaats aan te wijzen, die gezing brengen moest.

— Geen zwavel ! kon men hem hooren roepen. Mijn waarde me, bij uwe symptonen zou zwavel 't reine vergif wezen ! Zout bronwater — niets dan bronwater ! Drie glazen voor het ontbijt, met na elk glas eene kleine wandeling. Zoetjes aan begrijpt ge ? Vooral geen verhittingen of vermoeinis. Het water moet in zachte beweging worden gehouden om zoo te zeggen, tijd hebben om door het lichaam te bezinken. Na het ontbijt gaat ge een beetje liggen. Dan voor het middagmaal, dat — ik behoef het u niet te zeggen — zoo frugaal mogelijk moet zijn, met strikte onthouding van vleeschkost en spiritualia, neemt ge weer een paar glazen. Daarna weer een uurtje rust. Tegen vijf ure drinkt ge nogmaals een glas of twee. En dan eene flinke wandeling, een matig avondmaal, en vroeg naar bed. Probatum est, mevrouw !

Zoo was de geneeskunst 's heeren Honeybill's stokpaardje geworden. Hij verbeeldde zich hanst een dokter te zijn. Maar hij paste er wel op, zijne geneeskundige kennis niet te luchten wanneer Sir William Rayson er bij was.

VI.

Op Tungley, evenals overal elders, klampte M. Reginald Honeybill zich vast aan de vrouwelijke leden van de familie. Rosa herinnerde zich haar vaders verachting voor het manneke, en vermeed hem daarom zooveel mogelijk. Maar Octavia vond hem goedig en vergemakkelijk ; en mevr. Dalrymple gaf aan hem de voorkeur boven al haar broeder's andere gasten en verdedigde hem dapper tegen alle schimscheuten. Hij bewees haar dan ook bijzonder attentie. Hij zat uren lang bij haar en vertelde haar allerlei uit de groote wereld, — wat zij als eene hoogere educatie beschouwde. Van hem leerde zij de ideetjes van die andere wereld, uit welke hare armoede haar steeds buitengesloten had. Nooit verveelde haar het luisteren naar dat holle geklest, waar of gelogen, die kijkjes achter de schermen en die geheimjes, die geen geheimpjes waren.

Toen in het park van Tungley de Junirozen bloeiden, was de vriendschap zoo dik geworden dat mevr. Dalrymple reeds hare grieven veel minder uitstortte in het oor des heeren Honeybill, dan voor Octavia of voor Alfred, aangezien het hare dochter 't in den regel niet met haar eens was, en haar zoon haar gewoonlijk een mond snoerde. Zondags, na het luncheon of na de thee, kan men niet zelden M. Honeybill en mevr. Dalrymple naast elkaar zien zitten in rieten stoelen, en gezellig sprekend in een zonnetentje voor twee.

— Ik heb nooit gegrepen waartoe Honeybill in de Schepping dient, zegde Sir William tot Sir Henry. Maar nu ken ik het nut van den man. Hij amuseert mijne zuster.

Eens op een Zondag middag — terwijl de jongelieden croquet speelden met de ernst van een Kabinetsraad tijdens eene crisis, — was mevrouw Dalrymple meer dan gewoonlijk vertrouwelijk en zeurig geworden, zoodat M. Honeybill werkelijk zijne ziel in lijdzaamheid bezitten moest, om geduldig naar haar gelammerteer te blijven luisteren.

— Rosamunde's trouwdag was gisteren vastgesteld, zegde zij. Het moet op den 20 September wezen, en zij zullen de wittebroodsweken gaan doorbrengen te Tremezzo. Dus gij begrijpt, voor mijne kinderen en mij zal er dit jaar van Italië niets inkomen.

— Maar kunt ge dan niet eene maand of zoo later er heen wanneer de wittebroodsweken voorbij zijn ?

— Ik ben niet genoodigd geworden, M. Honeybill. Er is van een herfstreisje voor ons geen spraak geweest. Ja, ik verkeer eigenlijk omtrent het lot van mijzelf en mijne arme dochter, nu Rosamunde's huwelijk, in totale onzekerheid.

— Nu, Sir William zal toch zeker wel voor u zorgen.

— Dat is hij ook verplicht, M. Honeybill, nadat ik, op zijn verlangen en om hem van dienst te zijn, mijn huishouden opgebroken heb en mijzelf heb losgemaakt van mijn éénigen zoon.

— En ge hebt sedert een goeden tijd er van gehad, waarvoor ge wel dankbaar mocht zijn. En als hij geweten had dat het *huishouden* had bestaan uit vier sjofel gemeubileerde kamertjes in eene sjofele straat, en dat het *opbreken* zich had bepaald tot het pakken van drie of vier koffers, dan zouden zijne gedachten nog wel van meer beslisten aard zijn geweest.

Het is wel hard, M. Honeybill, door een familielid eerst te worden opgenomen en dan weer in den schopstoel te worden gezet.

— O, maar ik kan niet gelooven dat Sir William zich van u zou willen afmaken. Daar is hij de man niet naar. Als ik een broeder had zooals hij is, dan zou ik mij om den dag van morgen evenmin bezorgd maken als de lelien des velds. Ge zijt in elk geval geborgen.

— Maar ge weet toch dat Octavia en ik Tungley zullen moeten verlaten ?

— Ja, dat was te voorzien. Het huis is waarlijk niet groot genoeg voor u en jufvrouw Octavia en Sir William en het jonge paar. Dat zou wel te veel op eene bijenkorf gaan gelijken.

— Ge weet zeker niet dat er nog vijf slaapkamers leeg staan, merkte mevr. Dalrymple nijdig op. Maar ik ben de laatste op de wereld om ergens te willen blijven waar ik te veel ben, — hoewel ik moet zeggen dat mijn broeders plan om Rosa en haar man bij zich te houden, in plaats van een net huisje te laten betrekken in de buurt, een nagel aan zijne doodskist worden zal.

— Denkt ge dat er dan gehaspel en krakeel zal onstaan ?

— Natuurlijk ! Hoe kan dat vermeden worden ? — Mijn broeder houdt van rust en stilte. Hoe zal het hem dan bevallen, als Hulstead's vrienden, luidruchtige snuiters, die over niets denken dan cricket en roeien, op elk uur van den dag in het huis komen vallen met hun rumoer en geschreeuw ?

— Dat is zeker geen liefelijk vooruitzicht ! Maar ik denk dat Hulstead er wel een stokje voor steken zal. En Sir William vergoodt zijne dochter en zal zich zeker alles laten welgevallen, als zij maar gelukkig is.

— 't Is mogelijk — de stakker ! Maar de heele zaak doet mij aan koning Lear gedenken.

— Nu nu, zoo erg zal 't nooit worden. Sir William houdt toch altijd nog de koorden van de beurs, en dus blijft hij meester van de positie.

— O h, hij staat wel zijn halve vermogen af, denkt ik, om zijne dochter er in te zetten.

— Benijdenswaardige dochter ! Er zijn tegenwoordig niet veel vaders meer, die zich zoo uitkleeden voor zij naar bed gaan. Er is werkelijk iets romatisch in zoo'n genegenheid... A propos, ik meende u onlangs te hebben hooren zeggen, dat ge uw broeders vrouw nooit ontmoet hebt ? hernam Honeybill haar scherp aankijkend, met zijne haviksneus op zijde en zijne oogen naar boven, ars een vos die in een boom gluurt.

— Haar ontmoet, M. Honeybill ? — Wel wat meer zegt — ik heb nooit zelfs haren meisjesnaam gehoord.

(Wordt vooruitgezet).